

Gebiedsvisie LOG Azewijnse Broek is een gedrocht visie van de eerste orde!

Strategische beleidsvisie op provinciaal niveau duldt geen uitbreiding meer van bestaande bedrijven en ook geen toename in aantal in zogenaamde “kwetsbare”gebieden. Voor ondernemers die zich willen verplaatsen naar zogenaamde LOG gebieden, lees opofferingsgebieden, is subsidie beschikbaar. Hier mogen bedrijven, vaak grondgebonden, wel extensiveren en voor het oprichten van megastallen, dit zijn niet grondgebonden bedrijven, wordt alle ruimte gegeven zich te ontwikkelen.

Alle protestacties ten spijt, alle discussies voor versus tegen megastallen zijn aanhoord, alle technische aspecten zijn bekeken en formeel in de visie verwerkt en kunnen dus niet opnieuw weer worden opgevoerd. Een gepasseerd station lijkt het, het is nu slikken of stikken!

Een prachtige doodoener maar het kan nog veel erger met de opmerking: Wij, lees overheid, hebben de agrariërs een paar jaar geleden beloofd alle ruimte te zullen geven en moeten deze belofte nu waar maken, wij kunnen niet terug. Onzin!

Samengevat zal een ondernemer in een LOG gebied, geen strobreed hinder ondervinden in het uitvoeren van zijn bedrijf, behoudens Brusselse regelgeving. Hierin willen wij als Nederlander graag als braafste jongetje van de klas vast op vooruitlopen. Zo wil men het graag; om het milieu, de landschappelijke omgeving en pas in de laatste plaats om de cultuur en de bewoners zelf in de LOG gebieden te beschermen.

Het ongenoegen is bij mij aanwezig en hopelijk ontstaat het nu ook bij de lezer. Dit wordt nog heviger in het volgende.

Het valt op dat sinds de Europese eenwording, steeds meer moeilijke zaken worden “gedumpt”, langs ‘s lands grenzen, in de hoop dat de problemen niet meer eenzijdig, maar meer gemeenschappelijk komen te liggen. Een typisch geval van Boarder-Line syndroom. Fatalistisch denken noem ik dat en ook een schandelijke ontwikkeling is de volgende, een typische vorm, ontsproten uit Nederlandse handelsgeest :

Haal het voedsel uit Brazilië, doe de slacht in Italië en voer de slacht voor meer dan 70% al of niet ingeblikt naar het buitenland.

Zo is LOG Azewijnse Broek de gemeenten Montferland en Oude IJsselstreek door de strot geduwd. De gemeentes willen dit niet en om toch nog enige grip op het geheel te houden is er onlangs een 70 pagina’s tellend rapport verschenen, waarin een 4-tal visie opties zijn neergelegd, teneinde toch nog enigszins de ontwikkeling te kunnen coördineren. Hier gaat het volledig fout!

Door het summier doseren van de informatie en de gewiekste wijze waarop, omzeil je de belangen van de inwoners. Liegen mag niet, is juridisch zelfs strafbaar, maar manipuleren met, onthouden van, niet op de juiste plek zetten of net te laat zijn met informatie, zijn gewiekste manieren om zonder al te veel strubbelingen plannen door te voeren en het lijkt zelfs legaal. Gaandeweg het spel de regels veranderen is er ook zo een. Dit lijkt de tendens te zijn en is ook te herleiden uit gelijksoortige verhalen op internet van bewoners uit andere LOG gebieden. Met dank dus namens alle LOG bezwaarden!

Hoewel ik het eigenlijk niet meer wil en mij lange tijd afzijdig heb gehouden, dwingt verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef mij om te reageren. Bij toeval las ik het ca. 70 pagina’s tellende visierapport op internet. Later begreep ik dat ook de dorpsraden een exemplaar tegemoet konden zien. In eerste reactie een typische herhaling van zetten. De vergelijking met de gang van zaken nu en het onderzoek naar mogelijke stortlocaties 17 jaar geleden, is treffend. Dat gemeentes niet gecharmeerd zijn van stortlocaties en megastallen

moge duidelijk zijn, maar het kan toch niet waar zijn dat opnieuw dezelfde fouten worden gemaakt of, en daar zit nu vrees dat er opnieuw wordt gemanipuleerd e.a. te realiseren. Iedereen voelt aan, ook ik, dat vuilstorten aan de voet van Montferland, Nederlands mooiste gebied, niet kan en dus ook geen complex van megastallen. Als je je richt in het visie rapport op juist deze gebieden, ontlok je vanzelf reacties. Als het dan toch moet dan liever bij een ander in de tuin dan bij jezelf. Deze reacties zijn gaande. Een zekere gelatenheid is ook duidelijk merkbaar en dat is nu net wat niet mag gebeuren. Destijds heb ik me fel verzet tegen de stortlocaties (Aktiegroep Waar-Ow) en ik voel me nu opnieuw geroepen om nog feller te reageren. De gevaren zijn nu veel groter en direct waarneembaar.

Enkele voorbeelden:

- Destijds vonden wij als actiegroep een vervuild gebied van ca. 6,9 ha meer dan genoeg en als argument heel zwaar wegen om het gevaar te keren. Gaandeweg ontdekten wij dat maar liefst 72 ha. in ons mooie gebied is vervuild! (alleen, je merkt het niet zo direct!)
- Ons mooie gebied wordt gekenmerkt door bijzondere grondlaag structuren. Deze structuren zijn ontstaan van wege vroegere loop van Rijn en IJssel en zijn daardoor mede landschap bepalend. Volgens provinciale voorschriften mocht bij grondstofwinning bepaalde diepte niet worden overschreden. Ik waag op dit moment geen dieptemeting te doen. En hoe zit het nu met de grondwater stromingen? Destijds gaven de rapporten vanuit de provincie aan dat giftige stoffen tot diep in het grondwater waren doorgedrongen. Hoe is het gesteld met de controle hierop?
- Toen er gesaneerd moest worden was er geen geld. Dit moest eerst verdiend worden uit de aanleg van een nieuwe “modernere” stort. Gelukkig is dit niet doorgedaan en achteraf blijkt dat door de factor tijd wonden deels genezen. Belten logen behoorlijk uit naarmate de tijd verstrijkt. Feit ligt er nog steeds: geen enkele stortplaats is gesaneerd, wel simpelweg voor tijden afgedekt. De tikkende tijd bom factor van weleer is gelukkig wat afgezwakt. Ook hier, je merkt er vrijwel niets van en wat niet ziet wat vaak niet deert.

Het gevaar wat nu loert is wel waarneembaar en niet zo zuinig ook! De tikkende tijd bommen liggen nu boven de grond en zijn wel hinderlijk in het landschap aanwezig. Het landschap krijgt nu de genadeklap toegebracht en wordt volledig verkwanseld, voor de bewoners van nu, maar ook voor het nageslacht. De ellende is nu voor levenslang! Het proces is in volle gang. Terwijl ik dit buiten op mijn terras aan het schrijven ben heb ik inmiddels 4 keer de zwaar indringende varkensgeur mogen ruiken, geproduceerd in een megastal met moderne luchtwas installatie!

Inmiddels is de ondergrond verkwanseld. Nu gaat bovengronds de zaak in de vernieling en de lucht, met een hoge concentratie aan fijnstoffen, ammoniak en varkensgeur drijft dadelijk de wieden van het voorgenomen windmolenpark aan!

Een zeer somber scenario, maar reeds in volle gang.

Wat betreft het 70 pagina's tellend rapport: hulde aan het beschrijven van het LOG gebied. Keurig zijn hier cultuurlandschappelijke en historische plekken beschreven. Hoe het was, zoals het nu is en zoals het moet gaan worden. Het grootste gedeelte van het rapport gaat hierover. Niet veel nieuws bevattend, het meeste is allang bekend of reeds eerder in MER procedures omschreven, maar waarom zoveel in dit rapport? Het antwoord is heel simpel: als je in onderhandeling moet met een partij waar het slechte nieuws naar toe moet, beschrijf je eerst alle positieve waarnemingen, dan wat kan nog beter, vervolgens bied je de oplossing en in een paar regeltjes breng je het slechte nieuws waarin de nadelen worden gebagatelliseerd. In het rapport is een groot stuk opgenomen hoe de nadelen landschappelijk

worden ingepast en de overlast wordt beperkt. Zelfs de aanplant en het inrichten van de voortuinen wordt uitvoerig beschreven. Dan komt de beloning! Landschappelijk kunnen de kronke weggetjes weer terug met de meidoorn hagen en iedereen lijkt weer tevreden. Dit is het klassieke spel waarin je met een kluitje in het riet wordt gestuurd! Geef het volk brood en de spelen en rust is gewaarborgd.

Het inhoudelijke deel, het slechte nieuwsdeel, is zeer summier en bevat vele onduidelijkheden. Het vormt slechts een fractie in het rapport.

Maar het venijn in de staart is erger dan menigeen voorziet! Zomaar wat voorbeelden:

- Waarom zijn destijds de kronkelweggetjes met meidoornhagen verdwenen?
Antwoord: heel simpel, door de ruilverkaveling is veel efficiënter te werken. Het onderhoud van hagen, weggetjes met knotwilgen komt te vervallen. In plaats daarvan lange rijen populieren in een monotoon landschap. Ook de populieren zijn bijna verdwenen, er groeide niets onder, of ze waren kaprijp.
- Wie gaat nu het onderhoud betalen? De ondernemer in kwestie? De gemeenten? Het onderhoud kon al niet meer en kan het vrachtvervoer dan nu wel op een kronkelweggetje naar een bedrijf? Het rapport rept hier niet over.
- Komt er een klachten commissie waar mensen terecht kunnen in geval van hevige overlast? Men is nu al horend doof en bedient zich van dooddoeners.
- Wie verzorgt de infrastructuur, zijn dat de plaatselijke overheden, of is dat de provincie? Wat komt eerst de bedrijven of de infrastructuur? Het eerste is nu al aan de gang....
- Wie vergoedt de ellende en schade bij direct betrokkenen????

Dan heb ik het nog niet eens over een ramp als bv de varkenspest, de concentratie is dan zo groot dat de gevolgen niet meer zijn te overzien. De gruwelbeelden kan iedereen oproepen waarin met grote grijpers vee wordt afgevoerd. Denk ook aan de vele linten waar je vanwege besmettingsgevaar wel of niet mag komen of de borden waarop ontsmettingsplicht wordt aangegeven.

Hoe nu deze rampspoed te keren!

Goed is even te kijken hoe een en ander is ontstaan. Vanuit de hiërarchische structuur is het probleem gedropt bij de lagere overheden, de gemeentes dus. De opdracht is in een top-down constructie. Daarnaast hebben gemeentes de plicht zorg te dragen voor het welzijn en welbevinden van de inwoners, voor het milieu en de natuurlijke omgeving.

Appellerend aan dat laatste kan de gemeente in bottom-up constructie de opdracht weer daar neerleggen waar het is ontstaan en als onuitvoerbaar bestempelen! Dan ontstaat nieuwe visie en aangevuld met visie van de lokale overheden, komen andere mogelijkheden en gebieden in de picture.

Sugesties:

- **Als megastallen zo schoon produceren plaats deze dan op een industrieterrein.** Provinciaal is deze visie terzijde gelegd.
- **Plaats de megastallen langs de autosnelwegen.** Alle MER onderzoeken hebben hier al plaats gevonden, alle inspraak procedures zijn geweest. De wegen liggen er en de emissie van gassen en fijnstoffen is bekend. De uitstoot van fijnstof en gassen kan

worden geregeld via steeds strengere regels op auto's e.d. Als megastallen nu al landschappelijk moeten worden ingepast ligt hier een prachtige mogelijkheid de stallen te plaatsen langs rijkshoofdwegen. Gezien de vele kilometers vallen megastallen amper op en zijn vrijwel niemand tot last.

Voordelen:

- Vrijwel niets of niemand tot last.
 - Vrijwel direct uit te voeren.
 - Op de grote daken kunnen zonnepanelen worden aangebracht, samen met biogas uit de meststoffen, maak je volledig zelfsupportende bedrijven. Overtollige energie sla je op in accu's die uit auto's kunnen worden gewisseld., of auto's kunnen elektrisch tanken. Zie hier het ontstaan van de energie boerderijen als tankstation en als leverancier voor energie voor verlichting langs de snelwegen cq het verwarmen van wegdelen in de winter. De infrastructuur behoeft maar weinig aanpassingen.
 - Autogassen vermengen zich met ammoniak, geur en fijnstofuitstoot uit de bedrijven. Wellicht ontstaat er iets positiefs uit de mix van beiden! Voer voor scheikundigen?
 - Wij voldoen aan milieuverbeteringen en toepassen van alternatieve energie - vormen.
- **Plaats megastallen langs hoogspanningslijnen.** Onderzoeken uit het verleden wijzen uit dat het aantal geboortes in woongebieden onder en langs hoogspanningsleidingen beduidend minder zijn dan in vergelijkbare andere gebieden. Is dit de elektromagnetische straling is als gevolg van de hoge stroom doorgang ,of de ionisatie van de lucht door de hoge spanning ?

Voordelen:

- Dit gebied rondom kan toch worden benut.
 - Landschappelijk heel goed inpasbaar.
 - Directe energiekoppeling vise –versa op het leidingennet
 - Gezien de korte levenscyclus van varkens en kippen is bovengenoemd onderzoek vrijwel niet nadelig
- **Er zijn plannen om ingepolderde gebieden weer terug te geven aan de natuur / water.** Zeer vreemde situatie, maar als het toch moet volgens deskundigen, werp dan eerst terpen op. Want megastallen vergen maar weinig grond en zijn dan prima te bereiken via het water.
- Voordeel landschappelijk kunnen deze eilandjes prima worden ingepast.
 - Infra structuur wordt anders en wellicht makkelijker.
 - Water kan dienen voor koeling van de stallen.
- **Urbanisatie, het verschijnsel dat mensen wegtrekken naar de stedelijke gebieden. Gevolg is verpaupering van het achterland. Dit proces is ook in Nederland aan de gang. Plaats hier de megastallen! Op deze wijze los je twee problemen tegelijk op. In het Azewijnse Broek wordt nog steeds elke vierkante meter grond benut en van verpaupering hier is dus geen sprake.**

Resumé:

- De visie plannen van de Gemeente Montferland & Gemeente Oude IJsselstreek moeten direct van tafel!
- Invoering dreigt een ramp te worden.
- Ik hoop met dit stuk een reactie te ontketenen.

Massaal tegengas geven is nu heel snel geboden!

Theo Gerrits.